

BU YAZIMI SADECE ANNELER – BABALAR OKUSUN

“BEN O ÖĞRETMENİ DÖVECEĞİM AMA BAKALIM NE ZAMAN “

Yarım asırdır eğitimin içindeyim. Meslek hayatımda duymadığım şeyleri duymaya, görmediğim şeyleri de görmeye başladım. Anlatacağım hadise, Manisa’da merkezi bir okulda yaşadığım bir olay. Ama acele etmeyin biraz sonra yeri ve okulunu söyleyeceğim. Önce yaşadığımız olaylara ışık tutması açısından yazıma tarihi bir olayı anlatarak başlamak istiyorum. Dün de, bugün de insan unsuru aynı. Olaylardan ders çıkarmazsak aynı şeyleri biz de yaşaya biliriz. Bir çocukta insanlığın bütün halleri mevcuttur. Hiç kimse çocuğu için gelecekte nasıl bir evlat olacağı hakkında garantili olamaz. Her çocuk eşkiya, it, uğursuz, olma istidadına da , aynı zamanda ülkemizin, ailesinin okulunun onur duyabileceği bir evlat olma istidadına da sahiptir. Sonuncusu aile- okul ve çevre işbirliği ile olacak bir şeydir. Bunları kafadan yazmıyorum gördüklerimi ve bugüne kadar yaşadığım tecrübelerimi anlatıyorum. Geçen yazımda da bahsettiğim gibi beni “DEĞERLER EĞİTİMİ” konusunda cezaevlerine de çağırıyorlar. İki defa çağrıldığım bir ceza evinde“ BANA BİR OĞUL VER, NASIL OLURSA OLSUN DEDİM. ŞİMDİ OĞUL YÜZÜNDEN CEZA EVİNDEYİM” diyen mahkûm kardeşlerime rastladım. Allah kimseyi bu kardeşimizin durumuna düşürmesin. Ama çocuğumuzun eğitimine ve terbiyesine dikkat etmezsek daha beteri bizim başımıza da gelebilir. Nitekim daha kötüsü tarihte yaşanmış.

Literatürümüze geçmiş malum Karakuşi Kadının (Hakim) bir kara kaplı kitabı vardır. O kitapta bütün problemlere kıvrak bir zekâ ile hüküm veren bir Kadı. Olay, 12.yüzyılda Mısır’da yaşanır. Adam olabildiğince zengin. Çocuğunu el bebek gül bebek büyütür. Çocuk üç kuruş istiyorsa, beş kuruş verir. Şımarık çocuk, şımarık bir delikanlı olarak büyür. Delikanlıya verdiği harçlıklar yetmez olur. Delikanlı bu defa babasının çevresinden “ BABAM ÖLÜNCE BORCUMU ÖDEYECEĞİM” diye sürekli babasının zengin çevresinden borç almaya başlar. Ama baba son derece sağlıklıdır, öleceği yoktur. Babası oğlunun yaptığı borçları duyar, alacaklılara oğlunun borcunu ödemez. Bakılır borçlar ödenmiyor. Oğlan iyice sıkışır, sonunda bir plan yapar. Borçlu olduğu kişileri toplar, onları da ikna eder, hep beraber babasını öldürüp borçları ödemeyi planlar. Bütün alacaklılar toplanır. Başta rolde oğlu olmak üzere bir gün zavallı adamı, “Sen öldün” diye alal acele soyup yıkamaya başlıyorlar. Zavallı, “ Yahu ne yapıyorsunuz Allah’tan korkmuyor musunuz? Hiç insan diri diri gömülür mü?” diye çırpınıyorsa da

ellerinden kurtulamıyor. Yıkamadan bile kefenleniyor, zorla tabuta yerleştiriliyor, tabutun üzeri çivileniyor, kabristana doğru yola çıkarılıyor. Yolda giderken “ Ey ahali beni kurtarın beni, ben ölmedim” diye bağırır, çağırır da tekbir seslerinden kimseye sesini duyuramıyor. Mısır’ın tanıdığı kişisi olduğu için bizim meşhur Karakuşi Kadı da zavallı zengininin öldüğünü duyar, protokol icabı kabirde gömülmek üzere iken cenazesine yetişir. Tekbir sesleri içinde Karakuşi Kadının sesini duyan zavallı adam bağırır “ Karakuşi Kadı ne olur beni kurtar, ben ölmedim!” diye bağırır. Bu sesi duyan Kadı: “ Durun bakalım bu ne iştir?” diye defni durdurunca, oğlan hemen öne atılıp “ Efendim siz onun sözüne bakmayın, biz kendisini öldüğü için yıkadık, kefenledik” diyor. Cemaat de hep bir ağızdan “ Evet bu adam ölüdür” deyince, saflığıyla ve verdiği ilginç kararlarla tanınan KARAKUŞİ tabuttaki adama dönüp “ Azizim biz senin iddianı kabul edersek, bu kadar şahidi yalancı çıkarmış oluruz. Aksi takdirde bütün ölümler, “ Biz ölmedik” diye davaya kalkıştırlarsa Allah korusun memlekette gömülecek ölü bulunmaz” diye hükmünü veriyor. Zavallı adam da el bebek, gül bebek büyüttüğü oğlunun borçları yüzünden diri diri kabre giriyor. Diri diri kabre gömüleni görmedim ama, oğlu yüzünden, diri diri hapisaneye giren mahkum kardeşimi gördüğümü yukarıda söyledim.

Gelelim yukarıdaki başlığa. Şunu iddia edebilirim ki bugün için hiçbir müfettiş, hiçbir mili eğitim müdürü okulları benim kadar tanıyamaz. Yanlış anlamayın bunu kendimi övmek için söylemiyorum. .20 ilde eğitim seminerlerim dolayısıyla gezdiğim okul sayısı herhalde 200’ü bulmuştur Gittiğim okullara unvansız, emekli bir öğretmen olarak girdiğim için okulların çıplak durumunu gözlemliyorum. İdare-öğretmen- öğrenci ilişkilerini bir başka yazıya bırakarak bizzat Manisa Merkez okullarından birinde yaşadığım bir olayı anlatayım da ileride siz de diri diri kabre veya ceza evine girmeyin diye yazıyorum.

Okulları geziyorum. Okuluna hiçbir şey vermeyen doğuştan kendini idareci olarak gören bazı verimsiz arkadaşların müdürlüğü elinden alınmış. İsbet de kaydedilmiş. Ama bunun yanında çok değerli en verimli çağındaki okul müdürleri de açıkta bırakılmış bu arkadaşlara üzuldüm. İnşallah bu arkadaşların durumu telafi edilir. Yeni atananlar içinde de çok vasıfsız idarecilere rastladığım gibi, çok değerli genç müdürler de atanmış. Bunlardan biri de Manisa Atatürk Ortaokulu müdürü Sayın Serdar DİNÇER. Gerçekten temsil kabiliyeti olan,

öğretmen, öğrenci ve veli ilişkileriyle göz dolduran bir müdür. Üstelik daha önce görev yaptığı Demirci'deki Okulu da Demirci'nin en başarılı okuluymuş. Sayın Ergül Akyar ağabeyimiz zamanında Atatürk ortaokulu, Manisa'nın en başarılı okulu idi. Genç meslektaşım Sayın Serdar DİNÇER, okulu eski günlerine kavuşturacağına inanıyorum. Çünkü öğrencilerinin eğitim ve öğretim kaygusunu yüreğinde taşıyan bir idareci.

Bu genç Müdür Serdar DİNÇER benim okullarda verdiğim seminerlere ilgi duyarak Yunus Emre Belediyesi Kültür bürosuna baş vurarak 5 mart Perşembe günü Halil Yurtseven İlkokulu salonunu organize etmiş. Ben Seminer için belirtilen saatte okula girerken Halil Yurtseven İlkokulu da öğle teneffüsüne dağılıyordu. Giyimiyle, kuşamıyla, boyundaki kravatıyla tahsilli olduğu her halinden belli olan 30 – 35 yaşlarındaki bir veli yanımdan geçerken çocuğuna “ BEN O, ÖĞRETMENİ DÖVECEĞİM AMA NE ZAMAN BAKALIM” sesini duyunca irkildim. Arkasından ne yapacağımın şaşkınlığı içinde baka kaldım. Ve bir anda oğlu yüzünden ceza evindeki mahkûm, “ Eğitim Öğretim Dedikleri” kitabımdaki “ Müdür Bey Oğlum Bir Dövüver”, çocukları yüzünden Türkiye'yi terk edip Almanya'da yapayalnız yaşayan “ Basri Usta” gözümün önüne geldi. Bu velinin de çocuğunun öğretmenini dövüp, dövmeyeceğini bilemem. Ama çocuğunun büyüünce mutlaka öğretmenini döveceğine eminim. Geçtiğimiz öğretim yılı bir ilköğretim okulu öğrencisi İzmir- Karabağlarda sınıfta ders yaparken bir meslektaşımızı öldürmedi mi? Aileleri tarafından böyle büyütülen bu çocuklardan gelecekte başka ne beklenebilir?

Evet, sevgili anneler- babalar güngörmüş bir eğitimci olarak bunları yazıyorum. Verenden (Allah'tan) çok, verileni (Çocuğunuzu) seviyorsunuz. O emaneti size vermeyebilirdi. Verdiyse şükredin. O çocukları verenin hoşnut olacağı evlat olarak yetiştirin. Çocuk, aldığı tavizi geri vermez. Her gördüğünü isteyen değil, her istediği alınan çocuk, yarın hem sizin başınıza, hem de içinde yaşadığı topluma bela olur. Büyük şehirlerimizden birinde bir Üniversitelinin parası için, sevgilisiyle bir olup prof. annesini öldüren kızın, Mısırda diri diri babasını mezara gömen gençten ne farkı var? Ama yine de şükredelim bugünkü evlatlar Mısır'lı şımarık delikanlı kadar insafsız değil. O, diri diri babasını kabre koydu. Şimdikiler ise öldürerek mezara koyuyorlar. Geçenlerde iki öğrencinin kavgasını ayırmaya çalışan öğretmeni, sadece çocuğunun verdiği yanlış bilgiye dayanarak okulu basıp öğretmenin burnunu kıran veli, Allah'a

inandığım gibi inanıyorum ki, yarın o velinin baş belası, oğlu olacaktır. Kulağı çekilip kurşun asker gibi odama gelip “ Müdür bey çağır O öğretmeni. Ben daha çocuğumun teline dokunmadım. O öğretmen, benim çocuğumun nasıl kulağını çekermiş, nasıl tokat atarmış?” veya “ O öğretmen benim kızıma terbiyesiz demiş. Nerde görmüş benim kızımın terbiyesizliğini, ben yalan söylerim ama benim çocuğum asla yalan konuşmaz ” Gibi gerekçelerle odamı basan velilerin acı sonunu gören bir eğitimciyim.

Yarım asırdır eğitimin içinde biri olarak bunları yazıyorum. Çocuklarına çok acıyan anne- babaların sonunda çok acınacak durumlarına şahidim. Hiç kimse çocuklarından şikâyet etmeye hakkı yoktur. Çocuklarınızı tanımanız için aynada kendinize bakmanız kâfidir.

www.kadirkeskin.net

kadirkeskin45@hotmail.com